

ВОЙНИШКИ ПЕСНИ

ВЕЛИК Е НАШИЯТ ВОЙНИК

Преработил текста: Кр. Пенев

Велик е нашият войник,
велик, велик, велик,
измокрен, гладен, уморен,
без отдих би се ден и нощ.
Простора цепи разярен
със страшния си вик: “На нож!”.

От Шипка литна в един миг,
прецапа Тимока дълбок,
при равна Двина, Лесковац
черта му път самия Бог.

При Маврово, заровен в сняг,
с ръце премръзнали се би,
Батум отвори път за Дрин,
прокуди врага до един,
прокуди врага до един.

И пак спокоен, мълчалив,
край Охрид днеска той стои
и чака нов враг да срази
със страшния си вик: “На нож!”

ПРОЩАВАЙ, РОДИНО МИЛА

(маршово)

Сбогом, прощавай, родино мила,
ази отивам в неравен бой.
На теб оставям млада невеста
със мъжко детенце във пелени. | 2

И във боя смело - ранен във чело,
а пред душмани дръжте кураж
и ще разказваш жално, печално, | 2
как сме живели ний по-преди.

Сбогом, прощавай, родино скъпа,
за теб отивам в неравен бой.
Съдбата наша тъй е отредила
без страх ще дадем и живота си свой! | 2

МАЙКО, ПРОСТИ

(военен марш)

Майко, милно либе, ти излез, изпрати
към ужасен бой любовника свой,
топът веч ехти, сабята звънти,
а сърце юнашко, либе, не трай!

Да запомнят враговете
де звънтял е наши нож,
да запомнят враговете
наш'та сила, наш'та мощ.

През поляни, във кръв обляни,
ние дружно ще вървим, ще вървим
и бъдете уверени,
че ще победим, победим.

Майко, прости сина си ти,
че той отива в кървав бой,
чуй, топ ехти, сабя звънти,
сърце не трай, дай ръка, дай!

През поляни, в кръв обляни,
ние дружно ще вървим
и бъдете уверени,
че ще победим, победим.

ЗАД СТЕНИ ВИСОКИ

Зад стени високи
началници жестоки
измъчват безпощадно
войнишката душа.

Ах, дали, дали ще дойде ден
и ази да изляза на пълна свобода?

Зад стени високи
началници жестоки
измъчват те жестоко
войнишката душа.

БОЙ СЕ ПОЧНА

(бавно хоро)

Бой се почна, бой ужасен
на втория ноемврия,
та се бият на планина,
на планина, Рой планина.
Не остана нито храна,
нито храна, ни джепане,
па се бия със патроне,
а най-послед със камене.
Солдат лежи люто ранен
във Сливница и Драгоман,
сълзи рони, кърви трие,
ризи дере, рани върже,
па си викна колко може:
- Боже мили, създателю,
що се върши на небето,
звезди падат на земята?

Па си викна колко може:
- Де си, майко, да ме видиш,
понудица да ми дадеш,
да ми дадеш капка вода,
изгоре ми клето сърце?
Де си, либе, да ме видиш,
люти рани да ми вържеш?
Гарван грачи под небето,
а солдат му говореше:
- Е, гарвано, црън гарвано,
като грача, та изграча,
брат сос брата да се бият,
а душмане да ни гледат.
Е, гарвано, црън гарвано,
тизе грачиш за моите,
за моите църни очи.

ФРОНТОВАШКА ПЕСЕН

(романс)

Тъмна нощ покри полето бойно
и прекъсна почнатия бой,
спящият в мрака меркаше се безпокойно -
сянката на някой часовой.

Спеше ми се, но сън не ме хваща,
гледам надалеч междей огън.
Спящият до мен внезапно стана
и разказа неспокоен сън.

- Братко на добро или на зло е,
дремка ме налегна в този час,
та забравих днешните неволе,
в сънищата се унесох аз.

Сън сънувах - връщам се дома си
спи градеца в слънчевия ден,
тесна, прашна уличка, където
всеки камък беше мен познат.

Влязох в двора, кучето позна ме,
лавна и опашка завъртя.
И тогаз показа се жена ми
във ръце със малкото дете.

Щом видя ме, тя уста отвори
и захълца със задавен глас
и докато да ми проговори,
трепнах и събудих се тогаз.

В ранно утро месец се показва,
започна се кървавия бой,
клетият насън видя жена си
и в страшен бой загина кат герой.

ЗАРЪКА НА РАНЕН ФРОНТОВАК

(романс)

Ой, ти, мили мой, верен другарю,
край село мое, кога минете,
на моя майка вий да кажете,
че съм загинал във земя вражеска!

Майка ми нека да не жалее,
докат ѝ гледат очите,
а сестра ми нека да ме жали,
докат си вземе, вземе либето!

А либето ми хич да ме не жали,
нито ден и нито дори час.
Че то излезе толкова невярно -
залюби други, а мене остави!

МАЛКА ИРИНА

(маршова)

Малка Ирина, китка здравец набери
и на млад юнак ти я подари!

Във бой отива той,
във бой за скъпа свобода!
Във ръка със меч,
на гърди с венец.

Там във кървав бой,
в бой за скъпа свобода
славно да се бий,
враг да си затрий!

Малка Ирина, китка здравец набери
и на млад юнак ти я подари!

СЛАВНАТА ПЕХОТА

(маршова)

Ний сме славната пехота,
в нея служим със охота.
Щом кат вдигнем крак веднаж,
сякаш искри грей от нас.

Йол ла ри ла ри ла ри йол ла ри ла ри ла ри!

Във артилерия сме конна,
но, уви, пеша вървим,
а колата телефонна
следваме със редък ход.

Йол ла ри ла ри ла ри йол ла ри ла ри ла ри!

Със раниците на гърба
и със пушка във ръка
често посещаваме
ние "Дъбова глава".

Йол ла ри ла ри ла ри йол ла ри ла ри ла ри!

ВЪВ УНГАРИЯ, ВЪВ ОКОПА

Във Унгария, във окопа млад войник лежи,
а до него санитарка бинтове държи.

- Стани, стани, млад войниче, що така лежиш?
- Как да стана, мила сестро, тежко съм ранен!

- Обърни се срещу мене да те превържа!
- Недей, сестро, недей, мила, тука ще загина!

Ако знаят моите братя, че съм загинал,
бой ще падне, кръв ще лоят, мен ще намерат!

Ако знае мойта майка, че съм загинал,
черна кърпа ще забради и мен ще жали.

Ако знае мойто либе, че съм загинал,
бела рокля ще облече, друг ще залюби.

СИНОВЕТЕ НА НАРОДА

(маршово)

Ив. Рудников

Вървим в стоманен строй бойци,
в очите наши мощ сияй,
калени сме за бой момци
да браним бащин край. | 2

Родино, днес щастливо грей,
ти имаш верни синове
и знамето за бой развей,
щом дългът ни призове! | 2

Велик и свят завет гори пред нас,
за родния трицвет, за родни брат,
да бием враг проклет, бъди герой,
напред на бой, напред на бой! | 2

Ний знаем как без страх се мре
за наши роден край любим
и нищо нас не ще ни спре,
и ние пак ще победим. | 2

АРМИЯ ГЕРОЙ

(маршово)

М. Генев

Изкована от стомана,
закалена в труд и бой,
за победа си призвана,
наша армийо-герой! | 2

Мощна сила в тебе свети,
страшна сила огнева,
ти ще смажеш враговете
със мъдрите и умните слова. | 2

Родна армийо, наша славна,
рожба на народ-юнак,
възмъжавай, побеждавай,
разгромявай всеки враг! | 2

Със теб България е силна,
със теб Балкана се гордей
и земята наша мила
днес за теб си песни пей! | 2

НИЙ ЩЕ ПОБЕДИМЕ

(маршова)

Ний ще победиме, всички дружно кат вървиме
все напред, все напред, все напред, напред, напред!

Ний, макар сме още млади,
невидяли бой, снаряди,
пречки много ний срутихме,
бързо крачим все напред! | 2

Че ще дойде ден, когато
време славно за борба,
там, на бойното поле,
където славно да се мре.

Не жалим ний живота свой,
не търсим нито миг покой,
готови сме и в дружен строй,
очакваме часът за бой. | 2

Напред, напред, за слава, планини ще прехвъркнем ний,
целия свят ще преминем:

- Ура! Ура! Напред, юнаци, че настана боен час!
Ура! Ура! Напред, юнаци! Чест и слава чакат нас!

Не жалим ний живота свой,
не търсим ний ни миг покой,
готови сме и в дружен строй
очакваме часът за бой. | 2

Напред, напред, за слава планини ще прехвъркнем ний,
целият свят ще преминем.

- Ура! Ура! Напред, юнаци, че настана боен час!
Ура! Ура! Напред, юнаци! Чест и слава чакат нас!

АБРЕ, ДРУГАРЮ ПОДОФИЦЕР

(маршово)

Абре, другарю подофицер,
подофицер, подофицер,
та мене ли ме набара, набара, набара,
най будала у ротата, ротата, ротата.

и бързо тръгвам за чорба,
за чорба, за чорба
другари да ги нахраним,
нахраним, нахраним.

Сутрин да ставам в пет часа,
в пет часа, в пет часа,
веднага грабвам баките,
баките, баките, баките

А после - "Строй се, по-живо,
по-живо, по-живо,
тръгвай напред и ходом марш,
ходом марш, ходом марш!"

БОЙНИ ДНИ

(маршово)

Настъпват бойни дни сурови,
трицветно знаме на мира,
ний сме винаги готови, | 2
щом ни позове дълга.

Готови сме, ще дойде време
за твоя лик, народе верен,
пред нас е подвига ни славен,
след боя заговит
над нас един народ изправен | 2
стои като гранит.

Нашрек сме ний и винаги първи,
свещената ни свобода,
ний ще бъдем в боя първи, | 2
нейни верни сме чада.

Не ще допуснем враг да мине
през нашата родина мила,
ний дружно с врага ще се бием | 2
и наши враг ще разгромим.

ЕДИН ЗАВЕТ

(военен марш)

Иван Йончев

Един завет, един завет оставили са нам дедите -
велик завет, велик завет, написан с кървав меч -
на своя роден край да пазим ний земите
от враг и гнет, от близо и далеч, от близо и далеч!

И тоз завет блести на миналото в дните,
кат фар в нощта по-ярко грял е той,
на храбрите, що паднаха в борба убити,
за роден край в неравен, славен бой.

И днес той пак под знамената родни, свети,
на подвиг смел зове ни в тежки дни,
войника той ще води гордо в боевете
за светли бъднини, за светли бъднини!

МАРШ НА ТРОЯНСКИЯ ПОЛК

Л. Бобевски

Балкански чеда на славни деди,
във Троянски сме славен полк,
със гърди - гранит - във боен ред, | 2
със устрем носим се напред.

Троянски ний сме славен полк,
вървахме ний към бой жесток,
как може някой да ни спре, | 2
без страх и трепет щом се мре.

През урви, чуки и скали | 2
летим кат гордите орли.

През урви, чуки и скали | 2
летим кат гордите орли.

Завета наш е увенчан
с цветя от гордия Балкан,
с кръвта си ний калихме меч | 2
и тръгнахме с "Ура!" на сеч.

През урви, чуки и скали | 2
летим кат гордите орли.

В гърди балкански гняв гори
и днес на всички храбреци
челата кичат със венци, | 2
а в нас гнева гори, гори.

За този дивен роден край
готови сме да мрем докрай,
за него винаги ще бдим | 2
и всеки враг ще разгромим!

През урви чуки и скали
летим кат гордите орли,
балканци сме със дух кален, | 2
със дух хайдушки несломен!

НИЙ СМЕ СЛАВНИ ГАУБИЧАРИ
(маршова)

Текст и музика: Ал. Зашкев

Вж. рубриката "Нотни примери" / Войнишки песни No. 1

Ний сме славни гаубичари,
но това не ни се нрави,
че в артилерия сме конна,
но вървим си все пеша.

Час след час и ден след ден
дружно с песни тъй вървахме
и след десетина дена
на море се озовахме.

Щом от Самоков тръгнахме,
пътъом сбогом си вземахме,
с тежка мъка във душите,
кат че свършват ни се дните.

Ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри...

Ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри...

Тук землянки построихме,
бързо в тях се настанихме
и живота ни потръгна
кат на орел, рак и щука.

На Клисуре пристигнахме,
топъл бобец похапнахме,
па във кръчмата влезнахме,
винце руйно си пийнахме.

А морето бяло, мило,
колко мъки то е скрило
за войнишките несгоди
и за някой чужди сгоди.

Ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри ла ри ла ри,
ой ла ри...

РОДИНАТА ЗОВЕ

В. Марковски

На крак, на крак, родината зове ни,
на Левски блянът в наш'та кръв гори.
На горд Балкан сме горди синове, | 2
на смел народ сме грейнали зори!

Ракетчици, танкисти, свързочници, летци,
сапъори и матроси, пехота боева,
на крак, на крак, другари, България зове, | 2
на крак, на крак, другари, родината зове!

Народът нас ни води със устрема велик,
Страцин и Мур, и Драва - много векове
с любов ще го запомнят там нашия войник, | 2
с любов ще го запомнят нашия войник!